Що в нас було?
Любов і літо.
Любов і літо без тривог.
Оце і все. А взагалі-то
не так і мало, як на двох.
Ось наші ночі серпень вижне,
прокотить вересень громи,
і вродить небо дивовижне
скляними зорями зими!
І знову джміль розмружить квітку,
і літо гратиме в лото.
І знов сплете на спицях плітку
сторукий велетень — Ніхто.
І в цьому днів круговороті,
де все минати поспіша,
як та пташиночка на дроті,
спочине стомлена душа.